

De dames van de uitvaart

'Maar heel weinig mensen doen een vergelijkend warenonderzoek wanneer het uitvaartondernemers betreft. Vrijwel iedereen maakt gebruik van de diensten van de ondernemer die gekoppeld is aan zijn/haar uitvaartverzekering. Of men zoekt er één op in het telefoonboek en gaat daar mee in zee. Vrijwel nooit wordt er van te voren 'geshopt', zoals dat wel heel normaal is als je een huis of een auto koopt.'

'Aan de ene kant is dit te verklaren uit het feit dat het vaak te kort dag is om een uitgebreide zoektocht te ondernemen. Aan de andere kant heerst er vaak de gedachte dat het toch niet veel uit maakt wie je uiteindelijk inhuurt. Wat er gebeurt op een uitvaart ligt min of meer vast. En dat is pertinent onjuist! Er hoeft juist niets vast te liggen: de meeste dingen kun je op je eigen manier invullen. Als mensen aan ons vragen hoe het hoort of moet, dan zeggen wij: Zegt u maar wat ú wilt, dan zeggen wij het wel als iets niet kan. En het gebeurt zelden of nooit dat iets niet kan.'

Aan het woord zijn Cornelieke Pieters en Ellen Kruijer, de 'dames' van De Wending, een jonge loot aan de stam der uitvaartverzorgers. Beide zijn niet eerder werkzaam geweest in de uitvaartbranche. In januari jl. zijn ze hun bedrijf gestart. Het jaar daarvoor hebben ze besteed aan een intensieve voorbereiding door onder andere diverse stages te lopen. Maar het idee voor de Wending is zo'n 10 jaar geleden al ontstaan. Ellens zoon was zo ziek, dat zij rekening hield met zijn dood. Toen ze informatie probeerde te vergaren over wat wel en niet kan bij een crematie of begrafenis liep ze voortdurend met haar hoofd tegen de muur. Een muur van schimmigheid die, zeker toen, rondom de uitvaartbranche stond. Indertijd sprak ze daar over met Cornelieke. Allebei vonden ze het jammer dat je nergens kon vragen waar je rekening mee moest houden als je zelf een kistje wilde timmeren voor je kind. En of dat eigenlijk wel mócht. Op dat moment onstonden de eerste kriebels om daar iets aan te gaan doen. Om op één of andere wijze voor meer openheid rondom de uitvaart te gaan zorgen. Maar het zou nog zo'n 10 jaar

duren voor ze er écht iets aan gingen doen. Misschien ook wel omdat Ellens zoon niet overleed.

Toen Ellen en Cornelieke elkaar 9 jaar later weer ontmoeten leefde bij beiden de wens een andere werkweg in te slaan. Liefst als zelfstandige. Dat, gecombineerd met hun eerdere ervaringen met de uitvaartbranche, leidde uiteindelijk tot de oprichting van De Wending. Sinds 1 januari 2003 verzorgen ze uitvaarten van kinderen.

Hoe onderscheidend en vernieuwend zijn zij?

'Wij hebben eigenlijk niet gekeken naar wat andere bedrijven in de branche doen. Ons uitgangspunt is: wat zouden wij zelf willen?

En een heel belangrijke factor daarin is tijd. Tijd om te kunnen beslissen wat je als ouder écht wilt. Vaak zie je dat mensen de eerste dag a willen, de tweede dag b en de derde dag misschien nog c. Of een ouder die in eerste instantie zijn overleden kind niet zelf bij de gemeente wil aangeven, maar twee of drie dagen later wel. Wij gaan dat dan niet onmiddellijk op dag 1 regelen, maar we wachten of een ouder er op terug komt. Wij geven bewust veel ruimte, juist ook om op dingen terug te komen. Natuurlijk moet je snel weten of je wilt cremeren of begraven, maar bijna alle andere zaken hoeven helemaal niet zo vlug beslist te worden. Het is de makkelijkste weg om alles uit handen van de ouders te nemen. Om ze kaarten uit een boek te laten kiezen en een muziekselectie voor ze te maken. Maar wij kiezen er juist voor om ouders 'aan het werk te zetten'. Ze kunnen zelf wel een passende kaart verzinnen en ze weten zelf wel welke muziek ze willen.

Cornelieke Pieters & Ellen Kruijer
foto: Jos Kaldenhoven fotografie, Schijndel

Wat mag je bijvoorbeeld zelf doen?

Je mag je kind in jullie eigen auto vervoeren, van ziekenhuis naar huis, maar óók van huis naar begraafplaats of crematorium. Je kan zelf aangifte doen van overlijden. Je mag je kind zelf wassen en aankleden. Je mag je kind zelf in een kistje, mand of doeken leggen en dat hoeft niet direct na het overlijden.

Die creativiteit moet je niet in de kiem smoren door ze te laten kiezen uit voorgedrukte lijstjes. Het liefst hebben we geen invloed op de invulling van het afscheid, maar vervullen we alleen een regisserende functie. We doen natuurlijk wel handreikingen, zoals om voor te lezen uit het lievelingsboek van het kind tijdens de uitvaart.

Een tweede zeer belangrijke factor is onafhankelijkheid. Wij rekenen een vast bedrag voor onze diensten. Hierdoor hebben we geen belang bij het verkopen van bepaalde producten als kisten of drukwerk met het oog op provisies. We kunnen objectief de wensen van ouders inventariseren. Vervolgens zoeken we daar een leverancier bij en rekenen we de inkoopsprijs door. Uiteindelijk zijn we daarom niet duurder dan andere begrafenisondernemers. Overigens zorgen wij ervoor dat ouders de kostenopbouw precies kunnen volgen, opdat ze later niet voor een verrassing komen te staan.

Ten derde vinden we meedenken erg belangrijk. Ook qua kosten. Er rust toch een beetje een taboe op kosten rond een uitvaart. Mensen vinden het genant om over geld te beginnen als het gaat om de begrafenis van iemand die ze liefhebben. Toch hoe-

ven dingen vaak niet zo duur te zijn. Met wat creativiteit is er veel mogelijk. Zo hebben ouders eens geen dure bloemenkrans gekocht, maar een barbiepop van hun dochter prachtig versierd. Zoiets is dan eigenlijk veel persoonlijker. Of je bestelt bloemen zonder te zeggen dat het voor een begrafenis is. Dat scheelt meestal al behoorlijk in prijs. Of je houdt een afscheidsbijeenkomst in het clubhuis van de voetbalvereniging van je kind, en niet in een aula.

Maar ook denken we mee over dingen als: kies je een kindergraf (de meeste begraafplaatsen hebben een 'kinderhof') of kies je voor een familiegraf, zodat je later bij je kind begraven kunt worden? Onlangs hebben ouders voor een familiegraf in de geboorteplaats van de vader gekozen, omdat ze niets met hun huidige woonplaats hebben. Samen met de ouders en de opa en oma van het overleden kind hebben we toen een plekje op de begraafplaats uitgezocht. Een plekje voor hun (klein)kind, maar ook voor zichzelf.

Bewust

Als ouders voor ons kiezen, hopen we dat ze dat bewust doen. Niet omdat wij uitvaarten van kinderen

Er bestaan ruwweg twee soorten uitvaartverzekeringen.

De ene keert een geldbedrag uit dat je naar eigen inzicht kunt besteden. De andere keert uit in natura, dit betekent dat de uitvaart verzorgd wordt door een uitvaartvereniging. Dat houdt in dat je in principe verplicht bent om de 'producten' van die vereniging af te nemen.

verzorgen, maar omdat uit een gesprek blijkt dat wij kunnen wat zij willen. Wij moedigen mensen dan ook aan om actief te vergelijken en om kritisch te zijn. Een tijd geleden nodigden ouders ons uit voor een oriënterend gesprek. Artsen hadden verteld dat ze rekening moesten houden met het overlijden van hun zoon. Zij besloten te gaan praten met enkele uitvaartondernemers, waaronder wij. Uiteindelijk viel de keus op ons. Toen hebben wij aangegeven dat wij ook graag hun zoon en zijn broertjes en zusjes wilden ontmoeten. Dat vonden ze prima. In dat gesprek bleek hun zoon (6 jaar) prima aan te kunnen geven wat hij wel en beslist niet wilde. Bij het afscheid dachten we: 'Nu zien we hem dus niet meer'. En dat zeiden we ook tegen hem. Maar hij antwoordde: 'Maar we zien elkaar toch op de begrafenis?' Het is ongelofelijk hoe zo'n kind je door zo'n moment helpt. Toen hij zes weken later overleed

hadden we het gevoel dat we werkten voor een gezin dat we toch een beetje kenden.

Ook na de uitvaart houden we nog een tijdje contact met de ouders. Niet dat we voor onszelf een plaats zien in de rouwverwerkingsproces, maar we merken dat ouders het prettig vinden om over de uitvaart van hun kind te praten. En tegen ons kunnen ze dat uitgebreid doen. Bovendien geven we ze het boekje 'Rouw' van de stichting Rouwverwerking, waarin ze allerlei relevante informatie kunnen vinden.

Of het echt onderscheidend of vernieuwend is wat wij doen? Het maakt ons niets uit. Wij zouden het in elk geval niet anders willen doen!

Allard Posthuma

Persoonlijke contacten

Wanneer u graag eens wilt praten met een andere ouder, dan kunt u bellen naar:

**Vereniging
'Ouders, Kinderen en Kanker'**

Adrie van Riel	0595 435303 voor ouders van een kind in of net uit behandeling - landelijk
Marjo Kikken	043-4552004 voor ouders van een kind in of net uit behandeling - regio Limburg
Els Sondorp	0318 526968 voor ouders van een kind met een hersentumor - landelijk
Charlene Kalkman	0346-565645 voor ouders van een kind dat gaat overlijden - landelijk
Hiske Brenkman	0172-575959 voor ouders van een overleden kind - landelijk
Marleen Roeden	046 4433247 voor ouders van een overleden kind - regio Limburg
Cecile van Balen	024-3500342 voor ouders van een kind met een retinoblastoom - landelijk
Tineke Brenkman	0172-408767 voor grootouders van een (overleden) kind met kanker - landelijk